отъ ѣдъ дошла, ~~[illegible]~~ държави като ~~[illegible]~~ нетно, които раздиратъ въздуха и бойнитѣ нотѣ на социалистическия маршъ.

„Да живѣй, живѣй трудъ!"

Сѐ този стихъ, навсѣкѫдѣ, изъ искренитѣ [illegible]. Защото искренитѣ [illegible] е социалистически: тамъ [illegible] е повече отъ френзичаре.

По нѣкога тия музики се разнообразяватъ отъ ~~[illegible]~~ декоративни ~~[illegible]~~ раннотъ пѣсенчици изъ „Царицата на Чардаша":

„Женитба, момъкъ отъ кѫдѣ да е шантанъ,
трѣбва тя е [illegible] не Стефана [illegible];
вътрешно е изразени на модерния духъ,
[illegible] и въ тия дебели планински [illegible].

А въ стаята ми стариятъ Омиръ пѣе пѣсеньта си отъ преди 2500 години: „~~пѣй~~ Възпѣй, богиньо, гнѣва на Ахила, Пелеевия синъ!"

~~[illegible]~~

По хълмоветѣ, по църквитѣ, по цвѣтята [illegible] сега и увѣнчани държави — вие разбирате, че говоря за знаменатѣ. Държави. Селата въ всѣка държава — [illegible] домашни по горитѣ за предалъ кръста и сливи. Нѣкои забиватъ си [illegible], които [illegible] равнодушни очи отъ църквата. Тукъ [illegible], които и [illegible], жени. Всѫщность са въ говоря на тия 27 души на планинско: всѣ говорятъ лесно и умно, така и [illegible]. Отдавна френзицусъ отъ тия хора, въ [illegible] стилъ. Езикътъ имъ е почти [illegible], [illegible] и [illegible] думи. Даже чухъ, изумихъ, и думата „Курортадрифъ". О ужасъ!